

1. vstup asi 13 vteřin

Vyprávění paní Jiroušové nám přiblížilo běžný život v období socialismu. Ještě než se narodila, ovlivnila její osud rozhodnutí jejího otce. Ten se spolu se svým bratrem v roce 1948 pokusil emigrovat.

2. vstup 19 + 19 = 38 vteřin

14:16 - 14:35

Mýmu strýci se podařilo ty hranice přejít, ale mého otce chytli. A když ho chytli, tak mu dali na výběr, že buďto ho zavřou nebo bude chodit po sousedech, kde bydleli, a přemlouvat je a zabavovat jim majetky.

14:41 - 15:00

A nebo že půjde k vojákům. Tak můj otec si řekl, že nejmenší zlo, samozřejmě, jsou ti vojáci. Jenomže to tenkrát nevěděl, že když vstoupí do armády za komunistů, tak že se odtama nedostane. Ale nic méně byl celou tu dobu byl vlastně vedenej jako politicky nespolehlivej.

3. vstup asi 10 vteřin

Otcova vojenská služba donutila celou rodinu často se stěhovat. Mimo jiné je zavedla i na Šumavu do pohraničí. Poklidný rodinný život narušovaly neohlášené návštěvy a výslechy.

4. vstup 13 + 5 = 18 vteřin

19:31 - 19:44

Když jsme se nastěhovali na Šumavu, což bylo vlastně u hranic s Německem, tak jsme byli na výslechu, protože tam že chceme určitě utéct za hranice, protože to bylo kousek.

19:49 - 19:54

Takže my jsme měli policajty občas i doma, protože se přišli podívat, jestli se nebalíme.

5. vstup cca 12 vteřin

Ptaly jsme se paní Jiroušové, jak vnímala události srpna 1968. Tyto těžké dny zastihly její rodinu na dovolené odkud otce okamžitě odvolali a doma zavládl strach.

6. vstup $4 + 3 + 11 + 7 + 4 + 6 = 35$ vteřin

15:35 - 15:39

Maminka hrozně plakala a bála se, že bude válka.

15:43 - 15:46

Že jsme měli strach o tátu, že bude muset jít do války.

15:46 - 15:57

Maminka, protože si válkou prošla, když skončila válka, tak jí bylo nějakých patnáct roků, takže to měla v živé paměti.

16:00 - 16:07

Protože neměla dobrou zkušenost při osvobození s ruskou armádou, tak se Rusáků bála.

16:10 - 16:14

Protože tam byl pokus o znásilnění, vybrakování domácnosti.

16:20 - 16:26

To nás ovlivnilo hrozně moc. A strašně jsem se bála, že to dopadne špatně, že bude válka.

7. vstup cca 10 vteřin

Paní Jiroušová se v 70. letech vdala a narodilo se jí dítě. Život se posléze vrátil do běžných kolejí. Omezení režimu byla ale cítit na každém kroku.

8. vstup $3 + 7 + 5 + 6 + 9 + 3 = 33$ vteřin

30:19 - 30:21

Variabilita nebyla.

29:41 - 29:48

V tom sídlišti měli všichni stejný záclony, stejnej nábytek, stejný koberce a všichni chodili ve stejným oblečení.

30:22 - 30:27

A oblečení, když si to někdo neušil nebo neupletl.

30:35 - 30:41

Šikovná mamina ušila, nešikovná... Děti měly smůlu, chodily v tom, co bylo v obchodech.

7:09 - 7:17

Na každým rohu, na každým kroku si člověk musel dávat pozor, co říká, jak se chová, s kým se stýká.

8:37 - 8:40

Ten režim nás naučil se bát.